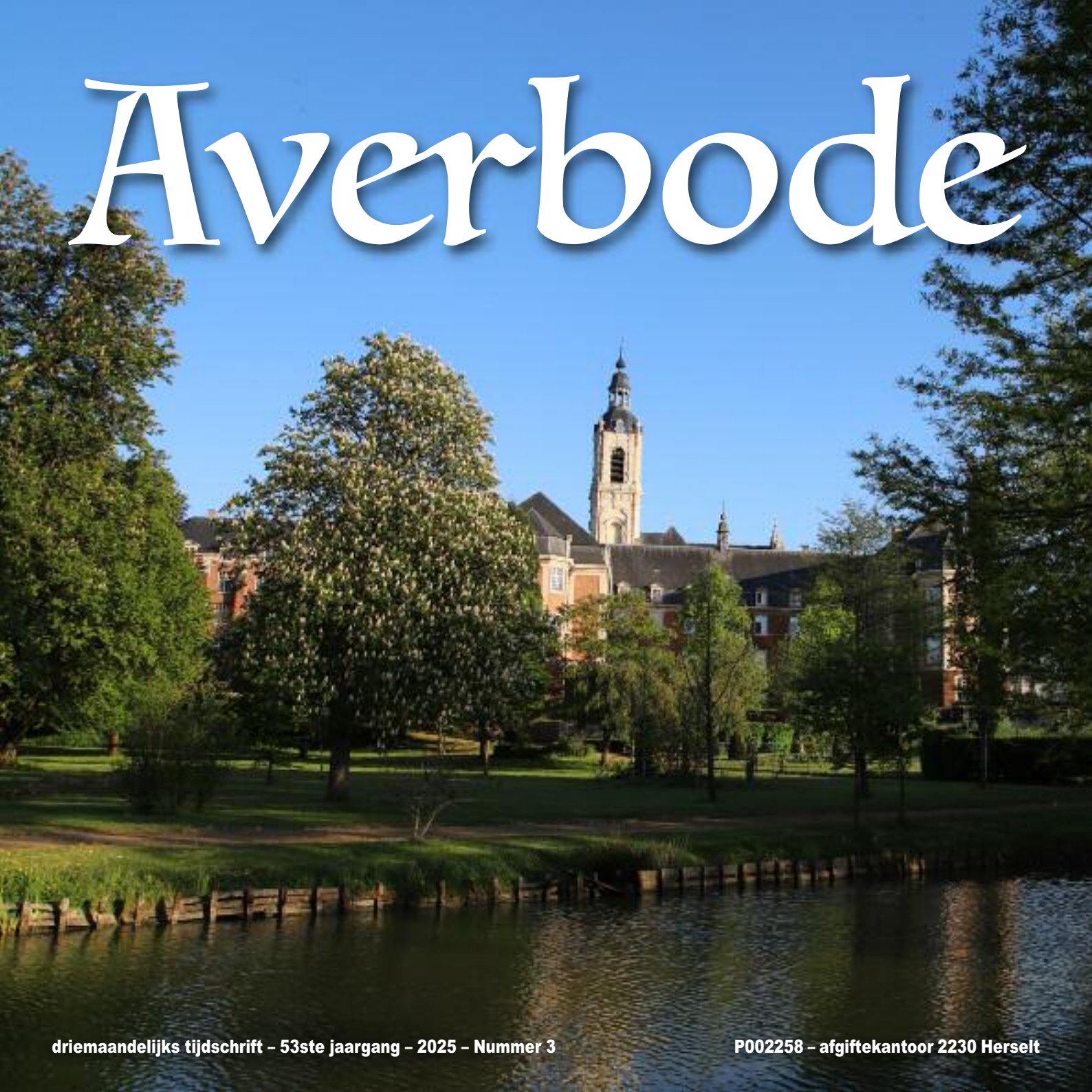

Averbode

Inhoud

Editoriaal	3
Bezinning	5
Tekens van de hemel	6
Kunst in de kijker	14
Abdijnieuws	
Misdienaarsdag	16
Zondagse kerkgangers	16
Abtskeuze in Leffe	17
Jaú 25 jaar abdij	17
Jongerenbedevaart Rome	18
Nieuwe prior in Montes Claros	19
Conventsretraite	20
Sint-Augustinusfeest	20
Medioren- en seniorendag	22
Gouden jubilea	24
Restauratie abdijmuur	26
In memoriam Augustinus Louis Damen	28
Aangekondigd	34

De abdij is partner in het Netwerk Open Monumenten. Meer informatie op:

www.openmonumenten.be/monumenten/abdij-van-averbode

Wie het wenst, kan de restauratie van de slotmuur financieel steunen
(fiscaal attest mogelijk).

Rekening BE39 7460 2786 5219, Herita, Oude Beurs 27, 2000 Antwerpen
met vermelding: Gift Abdij der Norbertijnen Averbode

Editoriaal

abt Marc Fierens

In de vakantieperiode wordt er wat afgereisd, gereden, gevaren en gevlogen. Maar ook in de loop van het jaar zijn mensen steeds onderweg. De autostrades zitten vol, het is altijd druk in de stations en op de luchthavens. Mensen, jong en oud rijden op en aan, ze zijn onderweg. We kunnen ons afvragen: waarheen zijn al die mensen onderweg, naar wie, naar wat en waarom? Wat zoeken ze eigenlijk?

Ook wij zijn vaak onderweg. Bovendien is het leven zelf altijd een op weg zijn. Want het leven van ieder mens verandert voortdurend. Leven is altijd verder gaan. Leven is altijd weer op zoek gaan naar geluk, vrede en vreugde. Leven is altijd verder zoeken naar onszelf, naar de ander, naar het mysterie van God.

Ook Jezus was altijd onderweg zoals we lezen in de vier evangeliën. De Franse auteur Christian Bobin schreef hierover het mooie boekje *'De man die altijd verder gaat'*. Jezus ging altijd verder. 'Verder' niet alleen in die zin dat hij altijd is voortgegaan van plaats naar plaats, maar ook in die zin dat Hij verder is gegaan dan wij mensen gaan.

Hij is verder gegaan dan de dagdagelijkse realiteit, verder gegaan naar de diepe betekenis van ons mens-zijn, verder gegaan in Zijn relatie met God.

Ook nu is Hij met ons onderweg, nu komt Hij bij ons nabij. Want aan Zijn voorbijgaan komt nooit een einde. Hij roept ons op en nodigt ons uit Hem te volgen. Maar Hij zal altijd zijn voorsprong behouden omdat Hij verder gaat dan wij in staat zijn.

Wij gaan allen verder in het leven. Vaak rusteloos en gejaagd omdat we zoeken en niet vinden, omdat we vaak niet echt weten wat we zoeken, omdat we vaak alleen onszelf zoeken.

Jezus leert ons dat mens-zijn zoeken is naar wat groter is dan wijzelf. Jezus leert ons de ander, de andere mens te zoeken. Jezus leert ons de gans Andere, God te zoeken.

Hij daagt ons uit om samen verder te gaan op de weg van geloof, hoop en liefde.

*Op weg naar Emmaüs, Fritz von Uhde (1848-1911),
Gemäldgalerie Alte Meister, Dresden*

Tekens van de hemel

**Eucharistische wonderen
die Carlo Acutis inspireerden**

Jos Vanderbruggen

Op 7 september 2025 was Rome het toneel van een historische en ontroerende gebeurtenis: de heiligverklaring van Carlo Acutis door paus Leo XIV. Deze jonge Italiaan, die in 2006 op 15-jarige leeftijd overleed, treedt zo officieel toe tot het pantheon van heiligen van de katholieke Kerk. Zijn korte leven, gekenmerkt door een vurig geloof en een grote passie voor de Eucharistie, raakte miljoenen gelovigen over de hele wereld.

De ceremonie stond oorspronkelijk gepland voor 27 april, maar werd uitgesteld na het overlijden van paus Franciscus. Dit uitstel

heeft de Kerk extra tijd gegeven om na te denken over de spirituele betekenis van Carlo's getuigenis en in het bijzonder over één van de meest opvallende facetten van zijn inzet: zijn werk in het registreren van eucharistische wonderen en het opzetten van een website hierrond, een site die nog steeds kan worden bezocht en ondertussen vertaald is in meerdere talen.

Naar aanleiding van deze heiligverklaring willen we u graag meenemen op een reis door deze buitengewone tekenen die de Kerk erkent als bovennatuurlijke manifestaties van

Reliekhouders van Lanciano

wetenschap. In 1970 gaven aartsbisschop Palolino van Lanciano en de provinciale overste van de conventuelen van Abruzzo opdracht tot een wetenschappelijk onderzoek van het 8ste-eeuwse relikwie van het wonder, dat bewaard wordt in de kerk van San Francesco waar het wonder plaatsvond. Professor Edoardo Linoli, directeur van het ziekenhuis in Arezzo, verklaarde dat het een stuk vlees was dat bestond uit het gestreepte spierweefsel van het myocardium, een levend weefsel dat reageert op alle klinische reacties van levende wezens; het bloed in de kelk is menselijk bloed, behorend tot bloedgroep AB – dezelfde groep als die geanalyseerd is op de Lijkwade van Turijn – en met de kenmerken van vers bloed. Het is gestold in vijf delen van verschillende vorm en grootte, maar die zowel alle vijf samen als elk afzonderlijk hetzelfde gewicht hebben.

Bolsena (Italië) – Het wonder aan de oorsprong van Sacramentsdag

Juliana (1193-1258), kloosterlinge van Mont Cornillon in Luik, in de schaduw van de historische site van de norbertijnenabdij – die later werd overgebracht naar Beaurepart, de huidige locatie aan de oevers van de Maas – had een visioen van een hemellichaam dat leek op een volle maan, maar met een inkeping. Hetzelfde visioen verscheen elke dag zodra ze begon te bidden. Ze vroeg de Heer om het haar uit te leggen. Twee jaar later antwoordde Jezus haar: “De maan stelt mijn Kerk op aarde voor, getooid met de liturgische feestencyclus, en de inkeping geeft het ontbreken aan van een plechtigheid waarvan Ik de instelling verlang. Om het geloof van de mensen te doen herleven en voor het geestelijk welzijn van mijn volk, wil Ik dat er een speciaal feest wordt ingesteld ter ere van het Sacrament van mijn Lichaam en Bloed; dit feest moet een plechtigheid krijgen die het niet kan hebben op Witte Donderdag, die gewijd is aan de gedachtenis van mijn Lijden.” Juliana ondervond veel moeilijkheden en vervolgingen. Pas na haar dood stelde paus Urbanus IV Sacramentsdag in voor de hele Kerk, nadat hij getuige was van dit wonder van Bolsena.

In het jaar 1263 maakt een Boheemse priester, Petrus van Praag, geplaagd door twijfels over de werkelijke Aanwezigheid in de Eucharistie, een pelgrimstocht naar Rome. Hij wilde bidden bij de graven van de apostelen Petrus en Paulus om hen te vragen hem van zijn twijfels te bevrijden. Op doorreis in Bolsena, ten noorden van Rome, droeg hij de mis op in de kerk van Santa Cristina en sprak de woorden van consecratie uit, toen plotseling, toen hij de hostie boven de kelk hield, deze

Reliek van Bois-Seigneur-Isaac

Meer recent Tixtla (Venezuela)

Op 21 oktober 2006 verscheen tijdens de mis in de parochie San Martin de Tours te Tixtla in Venezuela een roodachtige substantie op een geconsacreerde hostie tijdens de communie. De diocesane bisschop, Mgr. Alejo Zavala Castro, stelde onmiddellijk een theologische en wetenschappelijke commissie samen. De conclusies van de wetenschappelijke studies, gepubliceerd in 2013, toonden verschillende elementen aan: de geanalyseerde roodachtige substantie kwam overeen met bloed van type AB (zoals de Lijkwade van Turijn, het corporale van Bolsena en de hostie van Lanciano) en DNA van menselijke oorsprong was aanwezig in het bloed. Vreemd genoeg echter, net als in alle studies die zijn uitgevoerd op gebloede hosties, lukt het nooit om het genetische profiel uit het

DNA te halen. Theologen hebben hieruit geconcludeerd dat, aangezien Jezus door de Heilige Geest werd ontvangen, het onmogelijk is om zijn genetische profiel vast te stellen.

Het geanalyseerde deel bevatte niet alleen bloed, maar ook menselijk weefsel dat overeenkomt met een levende hartspier (myocardium), wat vanuit wetenschappelijk oogpunt onverklaarbaar is omdat levend weefsel normaal gesproken binnen 48 uur afsterft, maar er waren drie maanden verstreken voordat de analyse werd uitgevoerd.

Legnica (Polen)

Op 25 december 2013 viel in Legnica, Polen, een hostie op de grond tijdens de communie, zonder dat de priester het merkte. Na de mis werd de hostie in een bakje met water gelegd en in het tabernakel geplaatst – zoals de liturgische voorschriften het vragen. Op 4 januari opende pastoor Andrzej Ziomba samen met andere priesters het tabernakel om te zien of de hostie was opgelost. Dit is wat ze vonden: “We merkten dat de hostie niet was opgelost en dat er bloedvlekken op ongeveer 1/5 van het oppervlak zaten”. De bisschop, op de hoogte gebracht van de feiten, benoemde

Tixtla

Abdijnieuws

Misdienaarsdag

De Limburgse misdienaars waren op de vrijdag na Hemelvaart, 30 mei, te gast in de abdij. Ze vlogen er al spelend in, kregen een rondleiding door de abdij en vuurden hun vragen af op enkele van onze medebroeders. Ze speelden in het Mariapark een pelgrimsstaf bij elkaar en vierden de eucharistie met hun bisschop, Mgr. P. Hoogmartens. Afronden, dat deden ze uiteraard smakelijk in de lekdreef!

Zondagse kerkgangers

Op zondag 8 juni vierde de abdijsamenheid samen met vele vertrouwde gezichten uit de zondagsmis het feest van Pinksteren — en dat op een bijzondere manier. Na de eu-

charistieviering werd iedereen uitgenodigd om nog even te blijven voor een glas en een moment van ontmoeting.

Er heerste een warme sfeer van verbondenheid en uitwisseling. Bekenden raakten in ge-

van Averbode, groeide in roepingen, werken en pastorale aanwezigheid, en houdt de spiritualiteit van Sint-Norbertus en het premonstratenzer charisma levend in het hart van Brazilië.

Tijdens de jubileumviering werd met dankbaarheid teruggedacht aan de stichtende medebroeders en aan allen die hebben bijgedragen aan de spirituele en materiële opbouw van de gemeenschap. De abt-gene-

raal benadrukte in zijn homilie Gods trouw gedurende de hele weg en de voortdurende oproep tot vernieuwing van het “fiat” van elke medebroeder.

Het jubileum was niet alleen een viering, maar ook een hernieuwde verbintenis met de toekomst, gekenmerkt door hoop, gemeenschap met de moederabdij Averbode en het voortdurende streven naar heiligheid in dienst van het altaar en het volk van God.

Jongerenbedevaart Rome

Van 28 juli tot 3 augustus verzamelden honderdduizenden jongeren uit de hele wereld zich in Rome voor een unieke bedevaart in het kader van het Heilig Jaar. Ook vanuit België vertrokken verschillende groepen, waaronder een enthousiaste delegatie uit de Vlaamse bisdommen onder de vleugels van de Interdiocesane Jeugddienst. Onze medebroeder Eric Seghers mede-begeleidde hen op deze spirituele reis.

De jongerenbedevaart vormt één van de vele pelgrimages die tijdens dit Jubeljaar in Rome plaatsvinden. In de loop van het jaar worden er specifieke bedevaarten georganiseerd voor diverse doelgroepen: gezinnen, catechisten, ouderen, priesters, diakens, mensen met een beperking en religieuzen. Zelfs de bisschoppen hadden hun eigen bedevaart.

Voor de jongeren stond ontmoeting centraal: met elkaar, met pelgrims uit andere landen en met de levende Traditie van de Kerk. In de schaduw van de basilieken en op de pleinen van Rome kwamen ze samen voor gebed, catechese, eucharistie en culturele uitwisseling.

Conventsretraite

De abdijsgemeenschap hield van 18 tot 22 augustus haar jaarlijkse retraite onder leiding van predikant Luc Devisscher. Die werkte bij het vicariaat Vlaams-Brabant en Mechelen waar hij met de toenmalige dienst vorming bijbelavonden organiseerde in de dekenaten.

Tijdens deze bezinningsdagen stond het thema van de profeten centraal. In een rustige en geconcentreerde sfeer nodigde de predikant de deelnemers uit om opnieuw te luisteren naar de vaak uitdagende en tegelijk bemoedigende stemmen uit het Oude Testament.

De profeten kwamen niet om vage toekomstvoorspellingen te doen, maar om mensen wakker te schudden en hen terug te leiden naar de kern van hun geloof. Zij durfden misbruiken aan te klagen, maar spraken ook woorden van hoop en troost. In zijn confe-

renties werd duidelijk hoe profetische stemmen altijd opnieuw nodig zijn – niet alleen in de Bijbel, maar ook in onze tijd.

De gemeenschap kreeg de kans om samen stil te worden en te bidden, hierbij geleid door de vraag: wie of wat is vandaag profetisch? De predikant wees erop dat profetie vaak begint in kleine gebaren van trouw, rechtvaardigheid en mededogen.

Deze retraite riep ons op om dankbaar te zijn voor de profeten van toen én voor de profetische inspiratie die vandaag nog richting kan geven aan ons gemeenschapsleven.

Sint-Augustinusfeest

Op 28 augustus vierden wij het jaarlijkse feest van onze regelvader Augustinus. Deze dag is telkens opnieuw een bijzonder moment van dankbaarheid en verbondenheid: wij gedenken de heilige bisschop van Hippo die ons de geest van het gemeenschapsleven heeft nagelaten en wij versterken als medebroeders onze band in het volgen van zijn regel. Het feest vormt een hoogtepunt in ons abdijleven, niet alleen door de mooie liturgie, maar ook door de vreugde van het broederlijk samenzijn.

Dit jaar kreeg de viering extra glans omdat onze medebroeder Glenn tijdens het kapittel na twee jaar noviciaat zijn tijdelijke geloften aflegde in handen van de abt en in aanwezigheid van de medebroeders. Hij sprak zijn jawoord uit tot een leven in armoede, zuiverheid en gehoorzaamheid, volgens de regel van Sint-Augustinus en de constituties van onze orde.

Na het kapittel zongen we samen het *Salve Regina* bij het beeld van Onze-Lieve Vrouw in de pandgang – *Dulce Conventus Auxilium*, de zoete hulp van onze abdijsgemeenschap. Daar werd niet enkel Glenn gefeliciteerd, maar ook de vreugde gedeeld dat onze abdijsgemeenschap blijft groeien in geloof en broederlijkheid, zoals Augustinus het ons voorhoudt: “één van hart en één van ziel, op weg naar God”.

Het Sint-Augustinusfeest laat ons elk jaar opnieuw ervaren wat het betekent om gemeenschap te zijn: een plaats waar iedere medebroeder zijn roeping gestalte geeft, gedragen door gebed, liefde en trouw in de geest van onze regelvader Augustinus.

Medioren- en Seniorendag

Donderdag 4 september was een dag om naar uit te kijken. De senioren en medioren van onze circarie kwamen samen in het gastvrije Sint-Catharinadal in Oosterhout. Al bij aankomst met een kop koffie of thee in de hand, hing er een sfeer van vreugde en herkenning. Het voelde alsof de kloostermuren ons omarmden en uitnodigden tot een dag van rust en verbondenheid.

Het hart van de dag vormde de eucharistieviering, voorgegaan door emeritus-abt Denis Hendrickx van Berne. In de kapel, waar de stilte bijna tastbaar was, kwamen gebed en zang samen tot een moment van verstillig. De woorden van de abt nodigden ons uit om dankbaar te zijn voor de gemeenschap die wij vormen en om met open ogen te kijken naar de kleine geschenken van het dagelijks leven.

Gouden jubilea

Op zaterdag 6 september vierden we het gouden professiejubiläum van Aloïs Vanlimbergen en Raymond Minnaert.

Aloïs Vanlimbergen, afkomstig uit Mol-Achterbos, begon zijn noviciaat op 19 maart 1973 en legde zijn eerste professie af op 19 maart 1975. Vanaf zijn opleiding was hij vele jaren actief op de ziekenafdeling van de abdij. Van 1984 tot 2006 was hij werkzaam in het Sint-Michielscollege van Brasschaat waar hij verschillende taken had: zorg voor de zieken in het convent en de school, sacrist en aalmoezenier van de scouts. In 2006 keerde hij terug naar de abdij. Nog steeds zet hij zich in als portier en als hulp in de refter en de keuken. Sinds 2006 is hij vrijwillig pastoraal medewerker in WZC De Winde in Veerle. Sinds 2011 is hij gemandateerd voorganger van de uitvaartliturgie in de pastorale eenheid Meerhout-Laakdal.

Raymond Minnaert, afkomstig uit IJzendijke (NL), ontving het ordeshabijt op 28 augustus 1973 en deed twee jaar later zijn eerste professie. Op 14 september 1980 werd hij priester gewijd. Na zijn priesterwijding werd hij in 1980 verantwoordelijk voor het Bezinningscentrum. In 1983 zond abt Stappers hem naar Denemarken. Hij begon als medewerker in Vejle en werd godsdienstleerkracht in Vejle en Kolding. In 1990 verhuisde hij naar Fredericia, waar hij pastoor was tot in 2000. Daarna was hij pastoor in Horsens. Enkele jaren was hij daarnaast ook pastoor in Silkeborg en Herning. In het bisdom Kopenhagen was hij lid van meerdere commissies o.m. van de priesterraad. Vanaf 1995 was hij ook geëngageerd in de pastorale zorg voor gevangene-

kruis ziet men de eik die geplant werd op het punt waarop de provincies Vlaams-Brabant, Antwerpen en Limburg elkaar raken.

De restauratie van de steunberen verdient een bijzondere vermelding. Deze steunberen werden doorheen de eeuwen opgetrokken op plaatsen waar de abdijmuur dreigde om te vallen. Ze komen in allerlei vormen en maten voor en zijn meestal opgetrokken in verschillende – soms van elders gerecupereerde – bouwmaterialen: baksteen, ijzerzandsteen en witte zandsteen. Ze werden heel nauwkeurig hersteld of heropgebouwd.

Het zogenaamde tuinpaviljoen of 'Paviljoen van de abt' (18de eeuw) werd wegens stabiliteitsproblemen en de slechte algemene toestand volledig gedemonteerd en heropgebouwd. Begin augustus werd het nieuwe dak geplaatst. De verdere afwerking van dakbedekking, ramen, deuren en vloer volgt tijdens de komende maanden.

In de 17de-eeuwse 'Arnikiuskapel' of 'Sint-Jozefskapel' werd het herstelde glas in lood en het schrijnwerk geplaatst. De binneninrichting – als kapel – volgt in de herfst.

Er wordt een lage talud aangelegd tegen de buitenkant van de muur. Aan het gedeelte parallel met de weg naar Veerle werd die reeds afgewerkt.

We zien met ongeduld uit naar het eindresultaat!

Het heropgebouwde tuinpaviljoen aan de tuinzijde – Het kruis in cortenstaal als herinnering aan de restauratie – De muur met talud in de weide

In memoriam

Augustinus Louis Damen

Petrus Damen en Paulina Kockx emigreerden kort na hun huwelijk vanuit het Noord-Brabantse platteland in Nederland naar Wuustwezel. Ze kochten er een klein huis en één hectare schrale heidegrond waarop vader fruit en groenten teelde. Louis werd er geboren op 16 oktober 1933. Hij had een oudere zus en broer, Louisa en Jan. Na hem volgden nog twee zussen en twee broers, Maria, Neel, Gustaaf en Julia. Er was nog een vierde zusje Anna Cornelia, dat in 1939 overleed ten gevolge van een longontsteking. In 1961 verhuisde het gezin naar Brecht.

Thuis groeide Louis op in een diep christelijke sfeer en op achtjarige leeftijd werd hij misdienaar in de kapel van Brakel. Als kind groeide in hem reeds het ideaal om priester te worden. Na de lagere school in Wuustwezel wilde hij dan ook graag verder studeren, meer bepaald in het Sint-Michielscollege van Brasschaat. Dit werd mogelijk omdat de rector van het college, Justinus Dockx, aan zijn ouders verzekerde dat het college zijn studies zou bekostigen. Tijdens de retorica maakte hij zijn wens bekend om norbertijn van Averbode te worden. In de kerstvakantie ging hij kennismaken in de abdij en in de vroege morgen van 20 augustus 1953 vertrok hij, vergezeld van zijn ouders, voorgoed naar de abdij van Averbode. Hij werd er ontvangen door novicemeester Donatiaan De Clerck en hij maakte kennis met de drie andere nieuwe

Novice Augustinus in 1953

kandidaten voor het noviciaat: Roger Van Campenhout, Jan Gerits en Alfons Zegers. Ze ontvingen het witte habijt op 12 september uit de handen van abt E. Gisquière. Hierbij ontving Louis de kloosternaam Augustinus. Twee jaar later legde hij tijdelijke geloften af en op 12 september 1958 deed hij zijn plech-

7 december, 10 – 11 u.: **Zingen op zondag**

Samen zingen, samen vieren

18 december, 9 – 19 u.: **Stilte**

Gun jezelf een dag van rust, ruimte en herbronning

Heb je nood aan een pauze van de drukte? Verlang je naar een dag zonder verwachtingen, zonder woorden, in stilte?

21 december, 10 – 11 u.: **Catechese op zondag**

Er moet licht zijn (Jan Vankeirsbilck)

© Marie-Line Burgulière

Kom en zie...

Benieuwd naar het leven achter de abdijmuren?

Benieuwd of dit leven iets voor jou is?

Kom, en beleef het zelf.

Ontdek wat 'roeping' is.

17-19 oktober 2025

12-14 december 2025

voor jonge mannen tot 35 jaar

info: j.vankeirsbilck@abdiijaverbode.be

Gebeds- en Misintenties

Voor al uw intenties kunnen HH. Missen aangevraagd worden of kan een kaars aangestoken worden bij het beeld van Onze-Lieve-Vrouw van het Heilig Hart.

H. Mis: € 15,00

Noveenkaars: € 5,00

Kleine kaars: € 0,50

Aanvragen bij de Prior met duidelijke vermelding van uw intenties: p.vanherck@abdiijaverbode.be

Gelieve het bedrag te storten op het rekeningnummer van prior Paul Van Herck: BE80 7343 8321 5077

www.facebook.com/abdiijaverbode

abdiijaverbode

“Averbode” is het contactblad van de norbertijnen van Averbode

Redactie: Marc Fierens (verantwoordelijke uitgever), Jan Eygenraam, Herman Janssens, Jos Vanderbruggen (eindredactie & vormgeving), Paul Van Herck.

Administratie: Abdij van Averbode, Abdijstraat 1, 3271 Averbode

**www.abdijaverbode.be
tijdschrift@abdijaverbode.be**

**Jaarabonnement: € 20,⁰⁰
rekening: BE95 4529 1705 2158**